

seveda niso povedali in če je ta način izvedljiv, je tudi še vprašanje, ker bi na ta način morali urasti tudi na Češkem kot plačilno sredstvo rumunski lei.

Promet med Madžarsko in Rumunijo je v najboljšem teku in če do jeseni ne pride do političnih zapletov med imenovanimi državami, bodo ogrski trgovci lahko krili vso potrebo na lesu na Rumunskem. Ze sedaj so si oskrbele tovarne za polnjenje večinoma ves les, ki ga bodo porabile v dohodnem času, iz Sedmograške in nekaj cvetoča in dinstija izdelovanja sodov dobiva novo življenje, tako da se bo lahko v letošnjem letu omejil skoro popolnoma uvoz sodov iz Nemčije, ki je še lanske leto poslala skoro 18.000 sodov. Nasprotno celo Italijani so se začeli zanimati za izdelovanje sodov na Madžarskem, kjer je zvezano produkciranje sodov z mnogo manjšimi stroški vsled nizkega stanja valute. Italija namerava dobavljati na Madžarskem zelo poceni sode, ki jih rabi v velikih množinah.

O kaki lesni trgovini med Madžarsko in Jugoslavijo do sedaj sploh še ni mogoče govoriti po krivdi naše vlade. Kar se je dosedaj lesa izvozilo na Madžarsko, je bila pravzaprav samo kompenzacija madžarskim državnim železnicam, ki so v svojih delavnicah popravljale naše vagona in naše stroje. Naša vlada je kratkoma zaprla svoje meje proti Madžarski popolnoma hermetično in kakor se videti, ne namerava istih prej odpreti, tako da bodo druge države izpodrinile našo konkurenco popolnoma. Skoro je tako videti, kakor da bi si naša vlada prizadevala ubiti vso lesno trgovino ne samo z Madžarsko, temveč tudi z drugimi državami. Holandska je v zadnjem času nameravala krati velik del svoje potrebe na stavbenem lesu v Jugoslaviji, pa umaknila se je zopet iz našega trga. Ker naše tvrdke niso mogle odposlati lesa po prejšnji v nekaj mesecih. Zgodilo se je, da so morali Holandci čakati na les, ki so ga kupili pri nas, celo več kot pol leta, ker se naša vlada ni brigala za to, da bi dobila lesna trgovina dovolj vagonov na razpolago. Sicer pa, zakaj bi se vlada za to brigala, ko nič ne nese. Naši trgovini mora zadostovati, da imamo sicer dovolj vagonov, ki pa so po večini neporabni, ker do sedaj še ni prišlo nikomur na um, da je treba vagona tudi malo popraviti. In zakaj naj bi se vagoni tudi izrabljali. Saj je dovolj, če ima vagoni in če isti stojijo neuporabni na različnih hrvaških in srbskih postajah. Naši ministri-strokovnjaki imajo obvidno dopadeno nad to zmešnjavo, ker drugače bi bili morali gotovo nekaj ukreniti proti tem razmeram. Do sedaj pa niso niti poskusili izboljšati položaja, vsled svoje nezmožnosti.

Kakor so se Holandci odtegnili, tako se odmakajo tudi Italijani, ker dela naša vlada velike težave pri izvozu. Na Hrvaškem, ki je preje pošiljala ves les skoro na Madžarsko, je kriza v lesni trgovini. Bosna se pa približuje tudi že skoro pogina, po zaslugi naše vlade, ki ne vidi dalje, kakor mlad zajec z repom mahne.

Raziskovanje rud. Ministrstvo za gozdove in rude je dobilo obvestilo od komisij, ki raziskujejo po državi naokrog rude in druge prirodne zaklade. In se se našli izvori nafte v Hercegovini, v Ponočnem polju. Koliko so ti prirodni zakladi, sedaj še ni znano, kdo jih bo dvignil, pa tudi ne. Pri nas imamo že to nesrečo, da se eden del narodnega imanja za drugim spravlja v roke najhujših, po večini celo tujih izkoriščevalcev.

Švicarske tovarne ur. ki so poprej po celem svetu pošiljale svoje izdelke, so se po vojni začele zapirati ena za drugo. Večina je ustavila svoje obratovanje, ker se izdelovanje ni več izplačalo vsled valutnih razlik in raznovrstnih mejno-carinskih in prometnih uredb povojne dobe. Ko so fabrikanti videli, da razne zapreke ne bodo poenotile, temveč še narasle, so se vrgli na druga polja. Tako je naša največja tovarna ur v Chaux-de-Fonds tako uredila svoj obrat, da izdeluje danes lokomotive. Ta tovarna je stopila v zvezo s sovjetsko Rusijo in izdeluje sedaj za njo posebno vrsto dobrih železnih strojev.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 300 do 305, francoski frank stane 28 do 29 naših kron. Za 100 avstrijskih kron je plačati 5, za 100 češkoslovaških kron 585 do 610, za 100 nemških mark 125 do 130 in za 100 laških lir 1620 do 1630 jugoslovanskih kron. V Curihu znaša vrednost naše krone 1.60 centima. Od zadnjega poročila je vrednost naše krone ostala neizpremenjena. V gospodarskem oziru drvim z odprtimi očmi v prepad.

Žlodejeva graba.

Kot rojen Celjan me že od mladih nog najbolj zanimajo „Celjske novice.“ Tako n. pr. me je zanimala vest, da je svojčas mestni svet celjski podaril celjskemu odseku Slovenskega planinskega društva v svrhu popravil v „Hudičevem grabnu“ večjo množico lesa iz mestnih gozdov. O tale prešmentana „Hudičeva graba“, saj te dobro poznam, ko sem kot bogoslovec s svojimi večinoma že rajnimi tovariši in prijatelji prav pogostokrat zasedel v n. o. iz katere smo se komaj in komaj zbrali tam doli pri „Pišku.“ V spomin na te izlete je moj še davno rajni svak profesor Kosi zložil dovitno pesmico. Sedaj pa s šalo proč! Moj namen je, razmotrivati upravičenost imena „Hudičev graben.“ Sličnih krajevnih označb najdemo več. Blizu Dobne imamo „Teufelsgraben“, „Teufelsmühl“.

le. A oomačini pa rabijo označbo „Žlodejeva graba“ in „Žlodejev mlin.“ V bližini je namreč neka velika kmetija, in lastniku te kmetije pa pravilo po domače „Žlodej.“ Ta kmetijska hiša ima menda že sto in stoletja mlin v tem grabnu in temu mlinu pravijo ljudje „Žlodejev mlin“, grabi pa „Žlodejeva graba.“ Med temi označbami je pa vendar velika razlika. Nekoč je šel neki duhovnik-domačin iz Dohrne proti „Žlodejevemu mlinu“ z generalstabe karto v roki. Postoji malo ter vpraša mi mndec starčka-kmeta: Vi, oče, kje je pa tuki tisti „Hudičev mlin“? — „Kaj pravite, gospod, da bi bil tu kak „Hudičev mlin“? Tuki ga ni!“ — „Saj mora vendar biti“, odvrne duhovnik, „saj je vendar tako zapisano.“ — „Ne, ne, pravi kmetič, „tu smo sami poštene ljudje, tudi ni tukaj hudiča in tudi ne njegovega mlina.“ — „Povejte mi pa, očka, kako se imenuje te kmetije in ti mlina?“ — „Dobro“, pravi kmetič, „najprej je „Braunerjev mlin“, potem „Žlodejev mlin“, glejte, tam-le ga vidite!“ — „No, sedaj smo pa že skupaj! Torej tisti mlin tamle je, katerega iščem.“ „Seveda, toda tisti mlin ni „Hudičev mlin“, ampak „Žlodejev mlin“, ne zamerite mi, č. g. župnik, veste, tisti mlin ne bo nikdar „Hudičev mlin“, marveč je bil in ostane še tudi v bodoče „Žlodejev mlin.“ Iz tega je razvidno, kakšen sistem ponemčevanja naših krajevnih imen je vladal v rajni Avstriji. Iz označbe „Žlodejev mlin“ so napravili „Teufelsmühl“ in take označbe so prišle še celo v generalstabe ne zemljevide. Označba „Žlodejeva graba“ in pa „Žlodejev mlin“ je torej edino pravilna.

Celjan.

Razne novice.

Stinnes in Rusija. Nemški milijarder Hugon Stinnes, največji bogataš v Nemčiji, se bavi z velikopoteznimi načrti. Ta mož je s svojo delavnostjo, žilavostjo in izrednim pogumom združil ogromni del nemških rudokopov, industrij in obratov v velike zveze ali takozvane koncerne, katerim nadeljuje in jih vodi k raznim ciljem. Sedaj, ko se na vseh sestankih evropskih državnikov govori o gospodarski obnovi Rusije, si je ta človek izmislil ve lik načrt. Kakor znano, mora Nemčija odplačevati zavezniškim velesilam milijardne odškodnine v zlati vrednosti. To odplačevanje pa je Nemcem kljub velikemu bogastvu Nemčije jako težavno. Nemška industrija se bori z velikimi težavami: deloma ti primanjkuje cenih surovin, najbolj pa pogreša živila in kruh za svoje delarstvo. Hugon Stinnes je prišel na dolgem razmišljanju do zaključka, da bi se izkoriščanje onemogle Rusije sijajno izplačalo. Stinnes boče v Rusiji gradi velike tovarne, rudnike, železnice itd., kot odškodnino za ta dela in material pa bi morali Rusi za gotovo dobo prepustiti Nemcem izkoriščanje rudnikov, vodnih sil in poljedelstva. Na ta način bi Nemčija, zlasti nemška industrija, prišla do potrebnih surovin in živil. Rusija pa bi se obnavljala v gospodarskem oziru. O kakem izžemanju Rusije tu ne more biti govora. Rusi sami so danes gospodarsko tako uničeni, da nimajo sredstev za dvigovanje svojih podzemskih zakladov. Na ta način bi Nemci iz Rusije svoje obveznosti. Politichen cilj Stinnesov pa je ta-le: prisiliti Rusijo, da stvori z Nemčijo „Evropske združene države“, v katerih bi igrala Nemčija urvo vlogo. Ako bi Nemčija to dosegla, potem bi se popolnoma osvobodila iz klešč antante. Na suhem bi razpolagala z ogromno vojno silo (če bi bilo treba, op. ur.), a na morju bi ji nobena blokada nič ne škodila, ker bi imela v Rusiji neizčrpne vire živeža in vseh drugih važnih potreboščin.

Glad v Rusiji. Listi poročajo, da je vsled lakote pomrlo od 1. decembra 1921 do 15. februarja 1922 nad pet milijonov ljudi. Vse ljubljanske politične in nepolitične organizacije — izvzeti so policajdemokratski batinaši — priredijo v nedeljo sestanek za odprmo gladnim Rusom.

Orkan v angleškem kanalu. Preteklo sredo je razsajal v Atlantskem oceanu, pred vsem okrog Anglije, zlasti pa v takozvanem „Kanal la Manche“, ki loči Anglijo od kontinenta, tako silen orkan ali vihar, kakršnjega se ne najde zabeležene nikjer v zgodovini. Orkan ni prišel nenadoma, kajti že ob 4. uri popoldne se je pojavil krog otočja Scilly. Meteorološka postaja na teh otokih je zaznamovala brzino 108 milj v uri. Velika sreča v tej nesreči je bila, da je orkan na odprtem morju mnogo huje razsajal, kakor okrog Anglije. — kajti sicer bi bila škoda, katero bi bil povzročil na suhem nepopisna. Parnik „Pas de Calais“, ki je imel na krovu 87 potnikov, je bil ves čas, dokler ni priplul v luko Dover, v veliki nevarnosti. Visoki valovi so butali v zidovje, tako da se je parnik nahajal v skrajni nevarnosti. Vsako rešilno delo bi bilo brezuspešno, kajti vihar je premetaval težke motorne čolne, kakor da bi bili iz papirja. Od vseh strani so prihajali v angleška pristanišča obupni kliči na pomoč od parnikov, ki so se še nahajali na morju in bili kot igračke v oblasti orkana. V pristanišču v Doveru se je odigral razburljiv prizor. Komaj ko je moštvo še pravočasno zapustilo neko bojno ladjo, ki je bila tamkaj zasidrana, že jo je orkan odtrgal od sidra in jo s tako silo treščil ob nasip, da se je razletela kot kaka posoda iz porcelana, če jo vržeš ob kamen. — Parnik „Limoges“ je venomer klical na pomoč, nahajal se je komaj 15 milj južno od Deal. Toda ko so spustili v morje rešilni motorni čoln, ga je vihar treščil ob skalo, da se je razbil. Usoda par-

nika se pa ni znana. Parnik „Cristo“ je treščil ob neko barko, oba sta bila razbita, moštvo je pa utonilo. Tudi več rečnih parnikov, ki so se nahajali v vodovju in v londonskem pristanišču, je bilo razbitih. Razburkano morje je nudilo mozeg pretrgajoč prizor. Valovi so treskali ob kamenito zidovje in metalo je cele piramide morskih pen čez obzidje. Več parnikov je odtrgalo in treščilo ob pristaniško zidovje, zopet druge barke in parnike so pa morski valovi kar požrili. V Brightonu je orkan povzročil veliko škodo. Več poslopj je bilo porušeni in orkan je odnesel skoro vse strehe v gornjem delu mesta. Telefonske droge je prevrglo in brzojavni in telefonski promet je bil za dalje časa uknjen. V bližini Folkestonea je orkan razsajal tako silno, da je prevrgel skoro vse dimnike, izruval drevesa in razbil vse šipe na oknih. Število človeških žrtv je zelo veliko, škoda pa, ki jo je povzročil ta orkan, ki nima primere v zgodovini, pa znaša na milijarde.

Najstarejše slike apostolov najdene. Nedavno so prinesli rimski listi zanimiva poročila o izkopanih, ki so jih našli v Rimu, v mestu, ki je največja zakladnica za starinoslovce. Sloveči rimski arheologi Lanciani, Paribeni in dr. Bendinelli so razkrili veličastno katakombo iz 1. stoletja po Kr. r., kamor so se zatekali prvi kristjani in kjer so tudi opravljali svoje molitve. Na stenah te katakombe se nahajajo slike, ki so neprecenljive zgodovinske važnosti in vrednosti. Dognalo se je, da so slike na teh stenah, ki predstavljajo 12 apostolov, prve in najstarejše, ki predstavljajo življenje 12 apostolov, kajti vse dosedaj najdene slike so iz poznejše dobe, nekako iz 4. stoletja po Kr. r. Te slike so pa najmanj 200 let starejše. Nekateri starinoslovci so mnenja, da so bile te slike izvršene že začasa, ko so apostoli še živeli, toda osebno sem mnenja, takopravi Lanciani da so te slike iz 2. stoletja, kajti nekateri najdeni kamni so označeni z imenom Domitia Lucilla, ki je bila mati Marka Avrelija, z letnico 137. Slike apostolov na stenah teh katakomb so prav gotovo iz 2. stoletja. Značilno je, da je slikar naslikal te slike v takih scenah, kakor se mu je zdelo potrebno, da se izogne zasledovanju paganov. Osebe apostolov so na teh slikah naslikane v oblekah, kot da bi bili pagani, dočim ni nobenega dvoma, da so bile te slike namenjene za kristjane in da predstavljajo razmere prvih kristjanov. Ena slika n. pr. označuje Kristusa, oblečenega kot pastirja, kako ga častijo njegovi učenci, zbrani okrog njega, toda ti učenci niso naslikani, kot da bi klečali in kleče molili, — marveč so naslikani kot stoje, roke kvisku moleče, kakor so pagani častili svoje bogove. Te slike so prve, ki predstavljajo apostole in so tudi umetniško na zelo visoki stopnji ter zelo zanimive. Slikarstvo je bilo že pri prvih kristjanih visoko razvito. Sploh so bili Rimljani večji umetniki v slikarstvu nego v kiparstvu. Te slike so izborno ohranjene ter v tehničnem in umetniškem oziru naravnost nepresegljive. Obleka na apostolih je res spretno drapirana, obrazi izraziti, — — — — — se zelo lepe. Med slikami, ki predstavljajo apostole in ki so izborno ohranjene, se nahaja slika, ki predstavlja sv. Petra in Pavla. Ze vsled tega so zelo zanimive, ker niso izvršene v konvencionalnem slogu, katerega smo navajeni iz umetniške dobe prvih kristjanov, ampak so popolnoma realistične. Če bi te slike tudi ne bile izgotovljene, za časa ko so še živeli apostoli, jih je vendar moral ustvariti umetnik, ko je imel še natančno ustmeno sporočilo, kako so izgledali ti apostoli, torej v dobi, ko je še bil spomin na apostole svež. Apostoli so umrli nekako v prvi polovici 1. stoletja, slike so pa bile ustvarjene v prvi polovici 2. stoletja.

3 milijone brezposelnih. V Angliji imajo blizu 3 milijone brezposelnih. Vlada si sicer prizadeva omiliti bedo brezposelnih, toda vse skupaj ne pomaga nič, kajti število brezposelnih narašča od dne do dne. Isti pojav vidimo v Ameriki, v Švici in v Italiji. V Ameriki je vsled brezposelnosti v lanskem letu izvršilo samomorov 20.000 oseb, v Švici, kjer imajo nad 100.000 brezposelnih, 3000 oseb, v Italiji, kjer je 1 in pol milijona brezposelnih, je izvršilo samomor vsled brezposelnosti 18.000 oseb.

Prehrana živine v Dalmaciji. V hrvaških listih čitamo sledeče poročilo iz Benkovca (Dalmacija): „Drobnica, zlasti ovce in koze, nam ginejo zaporedoma. Vsak teden pogine v enem hlevu po 6 do 11 glav živine vsled pomanjkanja krme.“ — Današnja slika uboge in izčrpane Dalmacije je res nad vsjo žalostna: narod strada, živina gineva in oblasti v občinah je v rokah batinaških (vladnih) komisarijev, v mestih pa divjajo razni smrkolini, ki se zbirajo kot „Jugoslovanski napredni nacionalni omladinci“ pod zastavo divjaškega nacionalizma. Hrvatsko prebivalstvo se trese, v vedni nevarnosti, pred fašistovskimi tolpami, ki uničujejo v imenu Pribečičevega „narodnega edinstva“ imetje lastnih soživaljanov. Za podpore tem razgrajcem ima Belgrad obilo denarja, da bi se pa vlada v prvi vrsti pobrigala za prehrano bedne Dalmacije in drugih pasivnih krajev naše države — tega najbrže ne bomo dočakali! Pravijo, da ima vsaka latina dva konca. Prišel bo čas, ko bode ljudstvo samo obračunalo s tistimi, ki gazi nje-govo vojo in se muv bedi še rogalo.

„Sekserje“ — staro železo. Mesca aprila bodo potegnili na Čehoslovaškem stare, železne 20 vinarske novce iz prometa. V Pragi že imajo zbranega tega starega denarnega železa 200.000 kg. Kakor hitro bo potekel rok za izmenjavo železnih „sekserjev“, bodo ti novci proglašeni na Čehoslovaškem za staro — ničvredno železo. Ako se bo pa komu posrečilo, da jih bo ponesel preko čehoslovaške meje, bodo pa zopet dobro plačilno sred-

svito v: Avstriji, Madžarski ter pri nas. Čudna je usoda železnih »sekerjev«.

Dopisi.

Sv. Peter pri Mariboru. Pred kakimi 20 leti je prišel v Maribor cirkus Buffalo Bill. Tiste dni sva se mudila z ženo v mestu po opravkih. Radovednost je tudi naju premagala, zato sva si ogledala celi ameriški dirindaj. — Največ pozornosti so vzbujali Indijanci s svojim nečloveškim kričanjem in s svojim perjem, ki so ga imeli natakne-mega od nog do glave. To perje je bilo za naju uganka; to sva vedela, da jim zraslo ni, njsva pa vedela, ali so si Indijanci vtaknili perje kar v kožo ali pa so si na kak indijanski način prilepili perje. To je bilo pred kakimi 20 leti. Nedavno pa sem dobil slučajno v roke najbolj trezni list, kar jih premore Evropa (Indijanci imajo bojda še bolj treznega) to je »Kmetijski list«. V njem sem našel slučajno dopis iz St. Petra. Pogledam, gledam, strnim in začnem se čuditi. Toliko zaslug, koliko si jih lastijo samostojneži za našo občino, si jih niso priborili vsi župani in odborniki, ki so kedaj živeli in delali v naši občini. Nehote sem se spomnil na Indijance in njih perje. Mej kuš, skoraj za las so podobni naši samostojneži Indijancem. Ali nimajo tudi samostojni strici natakne-nega vse polno perja od nog do glave — z edinim razločkom, da je samostojno perje pavovo! Prave srake jih ne prekosijo. Koliko pa je pri njih neumnega kričanja in hvalisanja, to pa preseda tudi najbolj zdravim žolodcem. No, mi jim pustimo njih veselje, saj so tudi Indijanci ponosni na perje, čeprav ni zraslo na njihovi koži, samostojni pa si morajo svoje zasluge izmisliti, ker jih v resnici nimajo. Če bi Indijanci izvedeli za »Kmetijski list«, bi si ga nemara takoj naročili, in samostojna stranka bi se okrepila. Sicer pa imajo naši samostojneži že precej indijanskih navad. Indijanci znajo potegniti človeku kožo z glave, samostojni voditelji pa potegnajo kar celo kožo s telesa — z davki in sličnimi dobrotami. Živijo samostojni Buffalo Bill!

Svečina. Minulo nedeljo nas je obiskal slabostojni Mermolja, da bi nam sporočil o raznih »dobrotah«, s katerimi nas obiskuje Samostojna iz Beograda po celi kraljevini. Shoda seveda ni upal poprej javno razglasiti, ampak je po službi božji naznanil ljudem, da bi jim rad nekaj povedal v gostilni. Nekaj jih je res slo z njim in predvsem nekaj žensk. Pa še ti pičli poslušalci niso šli z Mermoljo, da bi poslušali njegovo politično »modrost« in izdajstvo slovenske samostojnosti, ampak, da so mu izprašali vest: Koliko je odpadlo v njegov žep pri Puceljevih nemških volih, ker se je ravno on najbolj branil pregleda te trgovske pogodbe. Mermolja ni tozadevno prinesel nobenih dokazov, s katerimi bi bil opral Pucelja, sebe in celo Samostojno, ampak je grozil ženskam, ki so mu klicale v spomin nemške vole, s sodnijo. Drugo poglavje Mermoljeve javne izpovedi v Svečini pa so bili naši rekruti, za katerih usodo se je v zbornici tako lepo zavzel Jugoslovanski klub, a je ravno on Mermolja očital poslancu Brodarju, da poročila naših rekrutov o njih žalostni usodi niso istinita. Na te točke je Mermolja samo debelo gledal, a nič odgovarjal. Mer-

moljev shod v Svečini je pokazal temu slabostojnemu nadstojniku, da je ljudstvo ob meji že davno spoznalo samostojno izdajstvo in slabostojna davčna bremena. Pripomniti pa moramo, da je pripeljal Mermolja na shod šentjurski solnik Robnik, ki je dopisnik Novečanova »Nove vasie«. Dr. Novečanu bi kot glavnemu zemljoradniku v Sloveniji svetovali, naj bolje kontrolira svoje zaupnike, da ne bodo pomagali samostojnim, ki so največji nasprotniki zemljoradnikov, na shodih. Solnik Robnik je tič, ki poje, če treba po slabostojnih notah, ali pa žvižga tudi za zemljoradnike in jim prisega zvestobo. Robnik je značaj, kakor jih lahko najdemo samo med slovenskim naprednim solništvom.

Svečina. Na naše Jožefovo žegnanje je prišel poseben sejmski medved, vodja cirkusa pa je bil šentjurski nadučitelj Robnik, ki zadnji čas vodi Mermolja v okolico na shode. Sicer je on »nadstrankar«, a to ga ni motilo, da ne bi bil organiziral šentjursko samostojno nemškutarijo. Spominjamo se še tudi, kako je svojčas v šentjursku na dr. Jankovičevem shodu ogorčen rignel zoper zlorabo vere, ker so tamkaj o priliki misijona kramarji prodajali podobice in igrače. Zdaj je pa ta veliki značaj svoje mnenje že spremenil ter tudi sam zlorablja cerkveno žegnanje in ob tej priliki havzira s samostojno robo. Smo pač značaj prve klase.

Selnica ob Dravi. V Mariboru je bil shod za pravni prepoved ljudstva. Poročevalec govori o vedno novih gostilnah in vpraša, kdo daje dovoljenje za to? Vprašate kdo? Vojvoda naših samostojnih in njegov zvesti oproda ki zna za vse druge skrbe, sam zase ne, sta tudi bila na znanem Puceljevem shodu v Slov. Bistrici. Ne mislite pa, da sta šla tja samo iz navdušenosti za Pucelja in stranko. Zajec tiči v čisto drugem grmu. Gospod vojvoda je kupil v Selnici hišo, a hiša sama nič ne nese, zato bi dobil rad dovoljenje za gostilno, in to dovoljenje naj bi mu izposloval gospod minister Pucelj. Odtod ta navdušenost. Pri tem smo se nehote spomnili na drugo potovanje — tudi k ministru. Bivši SLS gerent je potoval v Ljubljano k ministru Roškarju, ki se je takrat tam mudil. Obiskal je

tam razven ministra več veljavnih mož, da bi izposloval podporo za selniški vodovod. Ljudska stranka za obče koristni vodovod — samostojni za gostilne, to je celi program.

Sv. Lenart nad Laškim. Kar imaš ti, dragi naš »Slovenski Gospodar«, tudi v naši okolici nekaj naračnikov, upamo me dekleta, da nam umetništvo dovoli malo prostora v svojem listu. Senti lenartski slabostojneži so nas v umazanem »Beli Domovina« robato napadli, a ker se jim ne pustimo zasmehovati, jim odgovarjamo: Samostojneži! Belgrajski uradnik z metlo nam je všeč in se nam zdi naravnost potreben, da bi prišel s svojo metlo in pometal še tisto peščico samostojnežev v smetišnico. V svojem dopisu ste se sicer polnili hili, da rasete kakor gobe po dežju, a kakor goba hitro zraste in zopet hitro usahne, tako bo kmalu usahnila in izginila vaša izdajalska stranka. Samostojneži! Skrbite predvsem za svojo usodo, nas klerikalne device pa pustite v miru, saj kakor vse izdajice, čaka tudi vas prebridka usoda, ki je zadela vašega patrona Iškarijota, in ti slabostojni »fantek od fare«, ker me klerikalne device potrebujemo tudi kakšnega zastopnika v Belgradu, bomo, kadar bo ženska volilna pravica stopila v veljavo, mesto g. Krajca rajši tebe izvolile za poslanca in ti nadele častno ime: »Poslanec starih devic«.

Rače pri Mariboru. Da je bil rdeči Koban razrešen občinskih poslov, nam je znano, pa čudno se nam zdi, da naziva dopisnik g. Baumana v »Klepaju kot pristaša socijalnodemokratske stranke«, ko pa edino v njegovi gostilni v Račah vidimo naše liste na razpolago. To vemo, da ravno

Lepo posestvo na prodaj, njiva, travnik, Ludovik Letalik, kmet v Štadlmühl. 210

Vabilo. Kmetiška hramila in posojilnica v Hočah r. z. z. n. z. ima v nedeljo dne 2. aprila 1922 ob pol 9 uri svoj redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Zapisnik zanjega obsega zbor se pregleda in odobri. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Poročilo nadzorstva. 4. Nadomestna volitev nadzorstva. 5. Nadomestna volitev nadzorstva. 6. Slučajnosti. 7. Obilni deleži vabi odbor. 217

Štore pri Celju.

V nedeljo dne 26. marca 1922 priredijo tuhašnje slovesne katoliške organizacije v sgranih prostorih gospoda Ivana Krajca celjski poučni tečaj s sledečim sporedom: Dopolne od 9. do 10. ure kmetiško vprašanje, od 10. do 11. ure delavsko vprašanje, od 11. do 12. ure zadrugarsko. Popoldne od 3. ure na prelo pa družbena izobrazba. Poslušali bodo poučevalci o slovenske kmetijske socialne groze. Moške in ženske, mladeniči in dekleta, brez razlike stanu in položaja se tega zelo važnega poučnega tečaja v obilnem številu!

Firma Jos. Vuk, Zavrč, Vajenec, 16. let star močan, dolga let izkušnja in poštenih se v moji uslugi takoj sprejme, starši v trgovino s mešanim blagom. — Hlase stanovanje in nekaj oblačil. 208 | dobi pri meni. 1—5 216

Najboljši postranski zaslužek!

Nabirajte divje rastoče zdravilne rastline (listje, cvetje in korenine). — Natančnejša pojasnila daje

G. HOFFMANN & COMP. Maribor, Kopitarjeva ul. 11 (Wielandgasse).

Vinogradniki pozor!

Namanzam, da te imam nekaj tisoč trti šmaralec na prodaj ceno 2 K, kdor te želi kaj kupiti naj nemudoma naroči, sicer bo vse razprodano. Tone Zagoršek, trtničar v Dornari pošta Moškanjci. 211

Sadna dnevesa

kot renski bobovec, mošandke, rožmarinke, kalbiler in hrške ravnokar došla ter se dobijo v Mariboru, Ruška cesta 15. Tisti kateri so drevesa že naročili, naj pridejo takoj ponje! 120

Gonilni jermeni in la usnja za tovarne, mlino, žage in poljedelske stroje v vasi štrici v salski pri Iv. Kraven, Maribor Aleka. 18. 218

Krojaškega pomočnika J. Partić, krojaški mojster v Susedni Aleksandrova cesta 1. pri Mariboru. 203

Malo bilo do 10000 K želim kapiti ali vzeti v najem. Naslov v upravištvo 1—2 212

Cerkveno vino v Framu se bo na dražbi prodalo v četrtek 6. aprila ob 10. uri s jutraj pri cerkveni kleti. 214

Malo posestvo

na prodaj Ruška št. 92 204

Spreten trgovski pomočnik z dobrih izkušenj se sprejme takoj pri t. E. L. Soppans, Pristava, Stajersko 215

Kontoristinja

18. do 30 let stara, voliša slo in hrške, hrvatskega in nemškega jezika išče lesna trgovina Lj. Predorčič, Fram, Staj. Sisačova je in hrana, a plača po dogovoru. Pisane ponudbe na Lj. Predorčič Varaklin, Medjimurska cesta 3 ali Fram št. 10. 1—206

Zanesljiv h. a. ec k enemu konju in kralj in za vsa domača dela s veljastimi priporočili se sprejme. Plača 4—500 K. mesечно. Jos. Petrič Bečica ob Paki. 1—2 197

Sv. Ilj pri Velenju. Ta se vrli na C. etni posojek t. j. 3. aprila o. k. t. v. k. in kramarji sejem. Prodajalec in kupci pridite v obilnem številu! 206

„CROATIA“ Zavarovalna zadruga v Zagrebu.

dovoljuje si naznaniti, da je otvorila za področje bivše Stajerske in Prekmurja glavno zastopstvo v Mariboru in je imenovala svojim glavnim zastopnikom gosp. STEVO TONČIČA, špediterja v Mariboru. — Pisarna se nahaja v Mariboru, Cafova ulica 2. — Zavarovalni oddelki: Požar, nezgode, vlom, življenje, transport, blagovnih in denarnih pošiljatev, steklo, toča. — Sprejme se več sposobnih in zanesljivih akviziterjev pod ugodnimi pogoji. Sprejme se takoj tudi praktikanta.

Na debelo!

Na drobno!

Poskusite kupiti

dobro surovo in žgano kavo, sladkor, vse vrste moke in riža, svinjsko mast, bučno in fino namizno olje, domačo slivovko, rum, fini špirit (vinski cvet), fini konjak, kekse, čokolado, kakao, orehe, bosniške češnje, sardine, Maggi v steklenicah in kockah, sveče, razna čistila, barve za obleke, vinski kis, kisovo kislino, galico, žveplo, liče (rafjo) in vse drugo špecerijsko in kolonijalno blago v trgovini

Miloš OSET

MARIBOR, Aleksandrova cesta št. 45 nasproti glavnega kolodvora. Telefon 15. 1—192

Cene zmerne!

Postrežba točna!

POZOR!

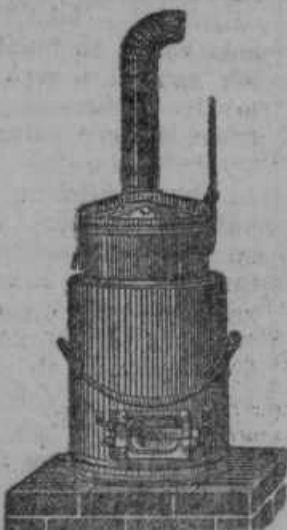
Skladišče poljedelskih strojev prvovrstnih tovarov kot Umrat & drug, Bubna, Mayfarth & drug, Dunaj, Wichterle & Kowarik, Prostejov, Titania, Wels i. t. d. se nahaja pri trdnici

IVAN HAJNY

MARIBOR, Aleksandrova cesta 45

nasproti glavnemu kolodvoru ter priporoča:

vile s pripravo, mlatilnice, žitne čistilne mlino, trijerje ali od-biralnice, slamozeznice za ročni ter pogon na vitel, sadne mlino, grozdne mlino, stikalnice, reporeznice, drobne mlino za izdelovanje vsakovrstne moke, koruzne robkarje, sesalke in pocinkane cevi gnojnične črpalke, Sackove plugje, izborne pocinkane brzoparilike v velikostih 50 do 120 l, brzoparilne lonce, mlečne posnemalnike. Oskrbim tudi prvovrstne slamozeznice. Popravilo raznovrstnih strojev se izvrši dobro in zanesljivo. Postrežba točna in solidna. Stevilna pohvalna priznanja na razpolago! Zastopniki se sprejemajo.

Dežne plašče

Klobuke

perilo

čevlje

dokolenice (gamaše), obleke, dežnike, palice, tržne torbice, potovalne košare, ročne torbice, motvov (špaga) tudi v veliki izbiri, po solidni ceni

JAKOB LAH, Maribor, Glavni trg 2.

Pozor! SEMENA Pozor!

vseh vrst zanesljivo kaljiva ter prave voščene sveče, galico in vse špecerijsko blago najceneje pri trdnici 1—10 260

I. DEČKO, Celje, Glavni trg 10

ti. farne cerkve (proje Milan Hočevar) podružnica Ljubljanska cesta št. 4.

Istotam se kupi vosek, laneno seme ter sploh vsi deželni pridelki po najvišji dnevni ceni.

Pozor! Zidarji in tesarji Pozor!

Zidarji in tesarji

se sprejmejo za stalno delo k najvišji mezd, določeni od »Zveze industrijcev v Ljubljani«. — Prenosišča v barakah zagotovljeno.

Mestni stavbenik RUDOLF KIFFMAN Maribor, Melje.

GRADBENI MATERIAL

in sicer: opeka, vrata, okna i. t. d. na prodaj od demolacije hiše v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 6 od 20. t. m. naprej.

Jugoslovansko inženirsko podjetje v Mariboru, Vetrinjska ulica 30.

Po najvišji ceni prevzame na vsaki postaji in plača takoj **kostanjev les :: Franc Kupnik,** Kostričniška Slatina, Podplat pri Rogatcu. 1—3